

a pro rozhodnutí o ní platí zvláštní ustanovení pro řízení o nepatrných věcech (§§ 448—453 c. ř. s.). Žalobní nárok zůstává nárokem nepatrným jak výše dovozeno a nemůže v odvolacím řízení mít jinou právní ochranu než každý jiný nepatrný nárok. Proti rozsudku o takovém nároku jest však podle předpisu § 501 c. ř. s. odvolání přípustné jen pro zmatečnosti vypočtené v § 477 čís. 1—7 c. ř. s. Odvolací spis žádné z těchto zmatečností nevytýká a ani rozsudek ani předchozí řízení žádnou ze zmatečností těch netrpí.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání věcně rozhodl.

Důvody:

Žalobní návrh zní »na dodržení pojišťovací smlouvy a důsledkem toho i na zaplacení pojistné premie 58 Kč 30 h s příslušenstvím«. Odvolací soud neprávem usuzuje na nepatrnou věc podle § 448 c. ř. s. v doslovu čl. II zák. 1923/23 sb. z. a n. z toho, že se otázkou, zda jest tu důvod k »dodržení« pojišťovací smlouvy, musil procesní soud zabývat i bez zvláštního návrhu, poněvadž jest předurčující pro nárok na zaplacení zažalované premie. Neboť jest rozdíl, zda otázka ta jest řešena ve výroku rozsudečném, či jen v důvodech. V onom případě nabývá onen výrok hmotněprávní pravoplatnosti mezi stranami sporu, jest rozsouzenou rozepří mezi nimi (§ 411 a 240 třetí odstavec c. ř. s.) a platí pro všechny budoucí případy týchž stran; v druhém případě tomu tak není a jest řešiti otázku tu v novém sporu znovu. Zásadně není také vyloučeno (§ 227 c. ř. s.), aby nebyl v jedné žalobě spojen nárok na plnění s nárokem na zjištění právního poměru, z něhož se onen nárok odvozuje. Jest-li tomu tak, jest nesprávný i názor odvolacího soudu, že ocenění první části žalobního nároku na »dodržení« smlouvy bylo neodůvodněno, neboť toho bylo třeba vzhledem k § 56 odstavec 2 j. n. a § 226 odstavec 2 c. ř. s. k odůvodnění příslušnosti dovolaného okresního soudu (§ 49 čís. 1 j. n.). Jest proto pro otázku, zda první část žalobního návrhu jest věcí nepatrnou, rozhodujícím ocenění nároku a an byl oceněn na 350 Kč, nejde o věc nepatrnou. Druhý nárok, na zaplacení pojistné premie 58 Kč 30 h nepřesahující hranici nepatrnou, není samostatným nárokem, nýbrž jest nejen důsledkem, nýbrž i součástí nároku prvního. Neboť »dodržení smlouvy« se rozumí plnění všech závazků ze smlouvy, tedy i placení premií, a obsahuje proto první část žalobního nároku všeobecný nárok na plnění veškerých smluvních závazků vůbec, kdežto druhá část specializuje jen onu část z povšechných závazků, která již dospěla k plnění.

Čís. 12930.

Pro příslušnost podle § 17, druhý odstavec, ex. ř. jest lhostejno, o který právní důvod jest opřena žaloba, stačí, že tento důvod byl vyvolán skutečností exekučního řízení.

Pro žalobu, již se žalobce domáhá na žalovaném náhrady škody proto, že ho jako vydražitel dal nuceně vykliditi z vydražené usedlosti,

na níž měl žalobce knihovně zajištěnou služebnost bydlení a výměnek, jest výlučně příslušným exekuční soud.

(Rozh. ze dne 20. října 1933, R I 970/33.)

Žalobou, zadanou na krajském soudě, domáhal se žalobce na žalovaném vydražiteli zaplacení 100.000 Kč a opíral žalobní nárok o to, 1. že žalovaný dal jako vydražitel soudem nuceně vykliditi veškeré nemovitosti ve vydražené usedlosti č. p. 14, zejména i věci z místností, na něž se vztahuje pro žalobce knihovně zajištěná služebnost bydlení a výměnek, a místnosti ty uzavřel, čímž vznikla mu škoda 30.000 Kč porušením práva ke spolužívání těchto místností a k volnému pobytu v nich; 2. že se žalovaný při vyklizení nepostaral o řádné uložení žalobcových věcí, které protiprávně vyklidil, ježto uloženy byly do stáje a po dva dny ležely u silnice, následkem čehož byla mu způsobena škoda na nábytku, skle a nádobí nejméně 20.000 Kč, a posléze 3. že žalobce následkem vyklizení jeho věcí a uzavření místností byl velice rozrušen a hrozilo mu nebezpečí mrtvice, čímž utrpěl zhoršení svého zdraví, zač si čítá 50.000 Kč. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost. Důvody: Odvolací soud zkoumaje z úřadu, zda nejde o nezhojitelnou nepřislušnost soudu, došel k názoru, že příslušnost procesního soudu po věcné stránce dána není. Podle § 17 druhý odstavec ex. ř. má exekuční soud projednati a rozhodnouti všechny spory za exekučního řízení a z něho vzniklé. Vyžaduje tudíž příslušnost podle tohoto předpisu jednak, by ustanovení exekučního řádu bylo zřídlem sporu nebo žalobního nároku, jednak aby exekuční řízení dalo podnět k vymáhání nároku žalobou, by šlo o rozepři, jež byla vyvolána některou skutečností exekučního řízení (srv. rozh. čís. 7592). V souzeném případě mají všechny uplatňované nároky podklad v nuceném vyklizení vydražených nemovitostí, nařízeném exekučním soudem. Ježto příslušnost exekučního soudu k projednání sporů stanovená § 17 druhý odstavec ex. ř. trvá až do úplného provedení rozvrhového usnesení, kteréž dosud, jak ze spisů okresního soudu v Š. plyne, právní moci nenabylo a ve sporu po případě řešiti bude otázky exekučního řízení, zejména, zda vydražitel převzal výměnek a služebnost bytu pro žalobce na vydražené nemovitosti pojištěné započtením na nejvyšší podání či bez započtení, ohledně kteréžto otázky žalobcem byl podán recurs, nebyl krajský soud k projednávání této rozepře příslušný, nýbrž podle § 51 ex. ř. okresní soud v Š. jako soud exekuční.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Jak stěžovatel sám uvádí, domáhá se na žalovaném náhrady škody z důvodu, že žalovaný jako vydražitel dal nuceně vykliditi zejména věci z místnosti ve vydražené usedlosti, na něž se vztahuje pro žalobce knihovně zajištěná služebnost bydlení a výměnek. Bylo tedy zřídlem žalobního nároku ustanovení §§ 156, 349 ex. ř., na jehož základě bylo vy-

klizení vykonáno, a dalo exekuční řízení, ve kterém se tak stalo, podnět k vymáhání nároku žalobou, takže, nebýti tohoto řízení, nebylo by došlo ani k této žalobě. Šlo tedy o rozepři, která byla vyvolána skutečností exekučního řízení, t. j. nuceným vyklizením vydražené nemovitosti (srovnej rozh. čís. 7592). Na tom, o který právní důvod jest opřena žaloba, ne-sejde, nýbrž stačí, že důvod ten byl vyvolán takovou skutečností. Byly tu proto předpoklady § 17 (2) ex. ř. Názor odvolacího soudu, že příslušnost podle tohoto místa zákonného trvá, poněvadž rozvrhové usnesení nenabylo ještě právní moci, stěžovatel vůbec nenapadá.

Čís. 12931.

Proti povolení exekuce na přihlášení nelze podati rekurs před doručením povolujícího usnesení.

»Vyjádření« odpůrce k dovolacímu rekursu [ve sporném (exekučním) řízení] jest jako nepřipustné odmítnouti.

(Rozh. ze dne 20. října 1933, R I 975/33.)

Soud první stolice nepovolil exekuci vyklizením na přihlášení. Rekursní soud exekuci povolil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs dlužníkův i vyjádření vymáhajícího věřitele k dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 64 ex. ř. musí býti usnesení, k nimž došlo mimo rok, doručena stranám v písemném vyhotovení. Teprve doručením stávají se usnesení ta proti stranám účinná a teprve dnem po doručení počínají plynouti lhůty k opravným prostředkům (§ 521 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.). V této věci nebylo dosud usnesení rekursního soudu povolivší exekuci nuceným vyklizením místností doručeno povinnému, ježto výkon povolené exekuce byl nařízen podle návrhu vymáhající strany na přihlášení. Žádá-li věřitel o výkon na přihlášení, nemůže býti při exekuci podle § 349 ex. ř. přehlédnuto ustanovení § 161 jedn. ř., podle něhož jest s výkonem exekuce sečkat, až se vymáhající věřitel přihlásí, a podle něhož, nepřihlásí-li se do jednoho měsíce ode dne doručení usnesení exekuci povolujícího, jest mu vrátiti neupotřebený stejnopis žádosti. Z toho vyplývá, že v takovém případě je výkon exekuce do jisté míry závislým na vůli vymáhajícího věřitele (§ 16 ex. ř.), neboť, nepřihlásí-li se vůbec, nedoručí se povinnému usnesení exekuci povolující a jeho účinnost vůbec nenastane. V tomto případě není tudíž povinný oprávněn před doručením napadeného usnesení do něho si stěžovati, ježto dosud je nejisto, zda k výkonu a tedy i k doručení napadeného usnesení vůbec dojde (rozhodnutí čís. 3384 a 4439 sb. n. s.). Bylo proto dovolací rekurs povinného odmítnouti jako předčasný (§ 526 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.).

Vymáhající strana podala k dovolacímu rekursu »vyjádření«, v němž navrhuje odmítnutí dovolacího rekursu jako nepřipustného. Podle § 520